

02 — POSLEDNJI KNEŽEVIĆ

— Stojane ovamo! Uvek ti se piša kad ja sazovem porodični sastanak. Isto važi za Anju i Draganu. Jovan nek ne prisustvuje. Još je mali.

Kad Bosiljka saziva, a činila je to jednom u mesecu, odlaganja nema. Ako si navukao jednu čarapu, druga će te čekati. U toku si brijanja, doći ćeš sa penom. Tema decembarskog zbora bio je psiholog. Zaključeno je da ženskom delu domaćinstva nije potreban.

— Tebi i Jovanu jeste! — sećam se ženine sugestije - Sin nam je asocijalan.

Četvrti mesec od kad je u školi. Da li je pozvao ijednog drugara?

— Zanimaju ga samo kompjuter i miš! — ježe se sestre.

— Ni vi niste popularne. Čuo sam na roditeljskom...

— To je drugo Stojane. One su bliznakinje! Joci je drug pobeg'o iz klupe. One, jedna od druge ne mogu — pripreti im prstom mama.

— Joca je genije — rekoh ponosno - Drugi prvaci tek uče slova. On se već registruje na društvenoj mreži.

— Znaš li koga je registrov'o kao ravnopravnog člana porodice? Miša!

I to na Mandatoriji. To nije zabava već obavezna društvena mreža koja je zamenila lične karte, zdravstvene knjižice i bankovne račune još pre dve decenije!

— I drugi registruju ljubimce.

— Snimio je cijuk tog odvratnog stvora. Pojačao ton u kompjuteru, navodno dešifrov'o i ocenio glodara ko pametnog i vidovitog. Zamisli. Želja tog miša navodno je bila dobijanje statusa ravnopravnog člana familije. Registrovanje na mreži pod imenom Džeri Knežević. Tebi je to normalno?

— A zašto je meni potreban psiholog?

— Zato što sama izdržavam decu!
— Zar sam lud što nemam pos'o? Redovno se na oglase javljam.
— Intimno ga nećeš! Čitala sam sve o moći podsvesti. Stojane, mi nemamo od čega da živimo.

Mučan beše decembarski zbor. Sećam se i onog januarskog.

*

— Stojane, kćeri — čulo se od čela stola — Unapred se izvinjavam što ni ovaj sastanak neće biti veseo. Tema je siromaštvo. Zahvaljujući tati koji ne finansira dve tinejdžerke i đaka prvaka, upali smo u bedu na kvadrat.

— Imaš li rešenje mama? Nas dve zaista želimo ekskurziju.

Bosiljka ustade i pogleda plafon — Rešenje je — napravi dugu dramsku pauzu — da više ne budemo Kneževići!

— Molim?! — pao sam sa stolice.

— Tokom krize koja traje već pola veka, svedoci smo sve učestalijeg fenomena. Ljudi napuštaju tradicionalna prezimena i zamenjuju ih moćnim robnim markama. Svaka jača korporacija danas nudi određenu svotu onima koji je na taj način reklamiraju. Mnogi naši prijatelji to su već učinili. Tetka mi je Dana Velegrande Motors. Prijateljica Mila Ajron Akva.

— Šta to pričaš ženska glavo đavoli te znali?! Ne dolazi u obzir! — jedva sam dolazio k sebi. - Ženama prezimena možda nisu bitna. Danas nosiš jedno, sutra drugo. Nama je to neotuđivi deo! Srž identiteta. Knežević mi beše čukun čukun čukunac... Zašto ne bismo ja i dalji potomci? Kako mogu nešto tako menjati za brend?

— Ne histeriši. Milioni su napravili predah od siromaštva takvim potezom — terala je svoje Bosa — Pola grada su: pene za brijanje,

usisivači, alkoholna pića, lekovi za potenciju, sprejovi za prskanje buba i građevinski materijali. Šta im fali?!

— Draga, imaj milosti.

— Evo i moj stari ujka Triša. Bio je Petrović. Aristokratska, čuvena Njegoševa loza. Vekovima prenošena sa oca na sina. Šta je ujka dobio od toga? Odlaskom u penziju, jedva da je im'o za hleb i račune. On je danas Intim Depilator Plus! Opremio čovek celu dnevnu sobu. U prodavnici pazari i dezert.

— Daj da ne budemo depilatori molim te — uznemiriše se kćeri.

— Već sam nam odabrala novo prezime. Os! Skraćenica za jedan operativni sistem. Dragi moji, postaćemo ose. Da i mi malo bockamo ponekog. Čuli ste za ose simetrije? Krasno. Veoma su povoljni — čitala je Bosiljka sa sajta — Nošenje prezimena na Mandatoriji je pet evra mesečno. Ukoliko pređete hiljadu pratioca, daju vam još tol'ko. Dobijate li preko petsto svidanja, još deset. Dakle, dva'es evrića po liku, a nas je petoro. Pošto smo na dve društvene mreže, to je oko dvesta evra na trideset dana.

— Vau! — proveseliše se Dragana i Anja - Ići ćemo na ekskurziju!

*

Sa suzama sam otiš'o na tavan. Cele noći gled'o albume. Otvarao sanduke sa znamenjima predaka. Šta bi rekle sve te ugledne pradede? Od čoveka zar insekt da postanem?

Pola godine prošlo je od tada. Još nemam posao i iskreno rečeno tih dvesta evrića zaista pomaže. Klinke nisu bile na ekskurziji, al' imaju nešto garderobe. Uskoro i ja kupujem cipele.

— Eto. Vi's da se pokajali nismo — uz subotnju kafu poljubi me draga. Ko zna u šta bi se razvio poljubac da nas ne trgnu zvonice.

— Dopustite da uđem. Ime mi je Saša Ekselent Bank i radim u ...
— Istoimenoj banci, pretpostavljam.
— Dolazim zbog vrlo ozbiljne stvari. Čuli ste za Super Kneleta, osnivača naše banke?
— Kako ne bih znao za uglednog prezimenjaka? Preminuo je daleke 2030.
— Misliš bivšeg prezimenjaka? — okice zacakli Bosa.
— Da. Bivšeg — pognuh glavu.
— Vidite, taj gospodin veoma je žalio zato što je Kneževića sve manje.

Predvideo je gašenje tradicionalnih prezimena u svim kriznim zemljama. Pred smrt, ostavio je vrlo specifičan testament. Zlatnu polugu od deset kila daće poslednjem Kneževiću. Uslov je da, do rođendana naše banke 2060. što je bilo juče, ne promeni prezime. Naš pretraživač detaljno je gledao. Na celoj planeti prepoznao je prezime samo ne jednom mestu. U ovoj kući.

— Ne! — lupi se po glavi Bosa. Ja zgutah dve knedle.
— Vaš pretraživač nije ažuriran. Pu! — zabalavih tepih — Što li banka ne proslavi rođendan pre pola godine trezore joj jebem? Vidiš li rospijo za šta smo izvisili? Devet kila suvog zlata!
— Deset — Bosa je zapamtila bolje.
— Gospodine bankar ovde više nema Kneževića. Bolje idite što pre. Ostanete li, prisustvoćete jednoj vrlo mučnoj sceni koja...
— Idem da se besim — Bosiljka poče da se čupa.
— Za nas je kasno. Više se ne uklapamno u testament. Kneževića više neemaaaa!
— Al' naš pretraživač savršeno radi — osmehnu se Saša Ekselent Bank. U bazi podataka piše da je na svetu ipak ostao jedan i da se nalazi baš ovde.

— Tako je! — u sobu utrča Joca sa mišem na dlanu. — Njemu nisam promenio prezime. Kako može jedan miš da bude Os? To je čista uvreda za vrstu!

— Testament ne precizira kojoj vrsti mora da se pripada. Piše samo "Poslednjem Kneževiću". Čestitajmo mu — bankar pomilova Džerija i pogleda u nas — Dobili ste polugu.